

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen

Klaagschriftnummer: K/23.00039

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 20 november 2023 is ontvangen door de klachtencommissie. De klacht is ingediend door de advocaat, namens zijn cliënte (verder ook te noemen: klaagster). De klacht richt zich tegen de wijze waarop klaagster op 8 november 2023 tegen haar wil werd opgenomen in het Zuiderpaviljoen in het kader van verplichte zorg en het feit dat de uitvoeringsbeslissing over de uitvoering van verplichte zorg niet is verstuurd naar de advocaat. De voor behandeling verantwoordelijke persoon is psychiater 1 (verder ook te noemen: verweerder) en psychiater 2 (verder ook te noemen: verweerder 2).

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 20 november 2023. Op 21 november 2023 heeft verweerder 2 in een telefonisch overleg met de ambtelijk secretaris van de klachtencommissie aangegeven dat er naar zijn mening geen sprake is van uitvoering van verplichte zorg, in welke vorm dan ook. Klaagster verblijft op dat moment vrijwillig in de Kliniek voor somatische zorg en ouderenpsychiatrie, ook in het dossier van klaagster zijn geen modaliteiten opgenomen ten aanzien van de uitvoering van verplichte zorg. Op 21 november 2023 is dit telefonisch teruggekoppeld naar de advocaat en deze zal contact zoeken met zijn cliënte voor overleg.

Op 28 november 2023 koppelt de advocaat aan de commissie terug dat de plaatsing in de kliniek tegen de wil is van zijn cliënte. Dit is dezelfde dag teruggekoppeld aan verweerder 2. Deze heeft na eigen onderzoek gemeend alsnog verplichte zorg in de vorm van opname in de accommodatie en beperking van de bewegingsvrijheid aan te moeten zeggen. Dit is op 29 november 2023 uitgevoerd en op 30 november 2023 heeft de geneesheer-directeur de uitvoeringsbeslissing verstrekt aan partijen. Bij brief dd. 1 december 2023, door de klachtencommissie ontvangen op 5 december 2023, heeft de advocaat een aanvulling op de klacht geformuleerd.

De schriftelijke reactie van verweerder 1 is ontvangen op 12 december 2023. De schriftelijke reactie van verweerder 2 is ontvangen op 5 december 2023. Klaagster heeft de klachtencommissie toestemming verleend voor inzage in haar dossier door middel van een ondertekende toestemmingsverklaring.

Een zitting gepland voor 19 december 2023 heeft geen doorgang kunnen vinden door miscommunicatie tussen het secretariaat en advocaat.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschrift dd. 16 november 2023, ontvangen 20 november 2023;
- Aanvulling op het klaagschrift dd. 1 december 2023, ontvangen op 5 december 2023;
- Verweerschrift verweerder 1 dd. 12 december 2023, ontvangen op 12 december 2023;
- Verweerschrift verweerder 2 dd. 5 december 2023, ontvangen op 5 december 2023.

Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Hoorzitting van 21 december 2023. Hierbij waren aanwezig:

- klaagster, bijgestaan door de advocaat;
- verweerder 1, bijgestaan door de casemanager;
- verweerder 2, bijgestaan door de psycholoog.

en voor de klachtencommissie:

- de waarnemend voorzitter klachtencommissie;
- de psychiater, lid klachtencommissie;
- de voormalig OGGZ-coördinator, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging was de ambtelijk secretaris klachtencommissie, aanwezig.

De inhoud van de klaagschriften en de schriftelijke reactie van verweerdere wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klaagster heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klaagster woont vele jaren zelfstandig in haar woning in Groningen. Ondanks dat zij rolstoelafhankelijk is, redt zij zich thuis met de hulp die ze krijgt van haar buurman en heeft het daar naar haar zin. Sinds

dat zij vanaf 2003 met Lentis te maken kreeg, is het bergafwaarts gegaan met haar. De afgelopen jaren zijn er periodes geweest dat klaggster kortstondig werd opgenomen in verband met crises. Door Lentis is klaggster haar Connexion pas kwijt geraakt. De waarnemend geneesheer-directeur die klaggster op 20 oktober 2023 bezocht nam het haar kwalijk dat ze haar financiën niet op orde had en daardoor niet goed voor zichzelf kon zorgen, maar door Lentis is zij ook haar rechten op gemeentelijke vergoedingen verloren. Lentis doet dat niet goed en verwijt haar vervolgens dat zij dat niet goed doet, dat is niet terecht.

Klaagster vertelt dat de opname op dinsdag 7 november 2023 plaatsvond. De casemanager, de verpleegkundige van Fact Oost en de politie kwamen die dag bij klaggster thuis. Het was wel eerder aangekondigd dat er iemand langs zou komen die klaggster zou komen halen. Ze stonden bij klaggster in de gang. Klagster heeft tegen de casemanager gezegd dat ze haar advocaat zou informeren. De casemanager gaf aan dat haar advocaat hier niets mee te maken had. Klagster heeft daarop gemeend dat ze maar mee moest werken, onder emotionele drang en met familiair gedrag van de casemanager en de verpleegkundige van Fact Oost is ze meegegaan in de ambulance. De buurman heeft ook nog kenbaar gemaakt dat klaggster niet wilde en dat Lentis niet te vertrouwen was. Klagster geeft aan dat de Fact medewerkers wel weten dat ze thuis op haar best is, met ondersteuning van haar buurman, dus het was ook wel duidelijk het meegaan naar de kliniek tegen de zin van klaggster was. Ze kan zich niet voorstellen dat de casemanager dacht dat ze vrijwillig mee ging.

Klaagster wil niet in de kliniek zijn, het sterft er van de ziekenhuisbacteriën en het is een sterfhuis, iedereen ligt op bed te kuchen. Verweerder 2 is een keer met klaggster mee geweest boodschappen doen in de nabijgelegen supermarkt. Ze heeft niet tegen verweerder 2 gezegd dat ze wel wilde blijven, hij heeft dat ook niet gevraagd. Maar zo gaat dat wel vaker bij Lentis, alleen in administratieve zin. Tijdens de wandeling naar de supermarkt heeft klaggster verweerder 2 gevraagd wat het vrijwillige dan zou zijn aan de opname, want ze kon niet eens zelfstandig naar buiten. Verweerder 2 zei dat hij haar wel door de deur liet gaan naar buiten, maar ja, daar is hij geen psychiater voor. Hij zei daarop dat er niks anders op zat dan het hier dan maar leuk te maken. Hij probeert er een zweefmolen van te maken terwijl het hier duidelijk anders is. Tijdens het intakegesprek heeft klaggster ook niet aangegeven dat ze niet opgenomen wilde zijn omdat ze zich onder druk gezet voelde. De communicatie van de medewerkers van de kliniek qua zeggen en doen spoort ook niet, klaggster kon hen niet serieus nemen en ze dacht dat het geen zin had om er op te reageren. Verweerder 2 zei nog wel dat hij een scootmobiel voor haar wilde regelen maar dat heeft geen zin, het lukt toch niet om in de kliniek snel met je rolstoel te gaan en als er iets aan mankeert moet het allemaal via hun gaan. Dat duurt heel lang.

Klaagster wil met zorg op maat terug naar haar eigen huis, ze heeft hiervoor al thuiszorg aangevraagd bij de dokter.

De advocaat licht toe dat de klacht zich richt tegen het feit dat klaggster gedwongen is opgenomen in de kliniek van Lentis in Zuidlaren en dat dit is gebeurd met de bedoeling dat klaggster niet meer terug zal keren naar haar eigen woning. Klagster is van mening dat met het afgeven van de uitvoeringsbeslissing dd. 29 november 2023 is gebleken dat zij vanaf de start van de opname, op 7 november 2023, onrechtmatig is gedwongen om in de kliniek te verblijven.

De dreiging van opname speelt al veel langer, het is bij veel zittingen in het kader van de zorgmachtiging aan de orde geweest. Klagster is goed in staat om de voor- en nadelen van het thuis wonen af te wegen tegen de voor- en nadelen van een permanente opname. Zij is wilsbekwaam en haar oordeel dient gevolgd te worden.

De advocaat had de afgelopen periode veelvuldig contact met klaggster en een afspraak om op het moment dat het tot een opname zou komen, haar bij te staan in de klachtenprocedure. Toen klaggster op 7 november 2023 werd opgenomen heeft ze contact opgenomen met de advocaat. Omdat het een opname zou zijn in het kader van verplichte zorg wilde deze afwachten tot hij de uitvoeringsbeslissing in het kader van artikel 8:9 lid 3 Wvvgz zou ontvangen. Klagster zat dan ook met de gedachte "mijn advocaat is er mee bezig, er wordt een klacht ingediend" in de kliniek. Maar de advocaat ontving geen afschrift van de beslissing. Klagster had bij hem aangegeven dat ze wel een brief had gekregen maar dat die nat was geworden waarop de advocaat is er vanuit gegaan dat hij dan geen afschrift had ontvangen van de beslissing. Daarop heeft de advocaat gemeend de klacht in te moeten dienen bij de Regionale Klachtencommissie Wvvgz Groningen. Die klachtbrief is gedateerd van 16 november 2023. De advocaat is van mening dat het in elk geval voor verweerder 1, de casemanager en de verpleegkundige van Fact Oost wel duidelijk was dat klaggster niet vrijwillig mee ging naar de kliniek.

Voor zover dat niet duidelijk was, heeft dat te maken met de verwarring over de uitvoeringsbeslissing. Ook het verweerschrift van verweerder 1 bevestigt dat zij op de hoogte was van de tegenspraak van klaagster.

In de beschikking van 7 juni 2023 heeft de rechter geoordeeld dat er sprake is van levensgevaar, maar dit ziet niet op acuut levensgevaar. Vermoedelijk wordt hierbij gedoeld op de vaatproblematiek en het roken in bed. De vaatproblematiek is wel ernstig, maar leidt niet tot direct levensgevaar. Ook het feit dat klaagster in bed rookt, leidt niet tot direct levensgevaar, klaagster doet dit al jaren en het is nog nooit mis gegaan.

De uitvoering van verplichte zorg is derhalve onrechtmatig, klaagster lijdt hierdoor schade omdat zij sindsdien het woongenot van haar eigen huis en omgeving moet missen en gedwongen is te leven in een omgeving waar zij niet wil zijn. De schade wordt begroot op €100,- per dag.

Het verweer

Verweerders hebben, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klaagster is al vele jaren in zorg bij het Fact-team in verband met een schizo-affectieve stoornis van het bipolaire type. In het verleden is klaagster vaker (gedwongen) opgenomen geweest omdat ze de zorg afweerde, geen medicatie meer gebruikte en er sprake was van ontremming en/of overlast naar derden.

De laatste jaren is een verslechtering van haar somatische gezondheid. In april 2020 bleek er sprake van vaatproblematiek in haar been, wat uiteindelijk heeft geleid tot amputatie van het onderbeen van klaagster. De volgende revalidatie heeft klaagster vroegtijdig beëindigd.

In de loop van 2021 werd duidelijk dat klaagster contacten met anderen meed, de onderhoudsmedicatie niet meer gebruikte en haar dagen rokend in bed doorbracht waardoor ze vervuilde. Ook de maaltijdvoorziening en de thuiszorg liet klaagster niet toe. Daardoor kwam er veel zorg op de schouders van haar bovenbuurman terecht. Na een gedwongen opname ontstond er een fragiele behandelrelatie met de medewerkers van Fact Oost, die voornamelijk bestond uit medicatieverstrekking.

In 2022 werd klaagster aangemeld voor een opname omdat er sprake was van forse zelfverwaarlozing. Nog voordat deze opname plaats kon vinden ontstond er een acute somatische situatie door een wond aan de amputatiestomp die niet meer genas. Een deel van het bot lag bloot, wat een hoog risico gaf op sepsis, waaraan klaagster zou kunnen komen te overlijden. Klaagster weigerde een verdere onderbeenamputatie en hield alle verdere zorg af, ook de maandelijkse depotmedicatie. Via een spoedprocedure werd een mentor toegekend en in april 2023 werd klaagster opgenomen in de Kliniek Groningen.

De waarnemend geneesheer-directeur heeft bij een beoordeling klaagster niet wilsbekwaam geacht ten aanzien van de ingezette genoodzaakte behandeling omdat klaagster bij herhaling haar eigen gezondheid had geschaad terwijl ze uitsprak verder te willen leven. Klaagster kwam al duurzaam niet tot een weloverwogen gedachtenproces en leek niet in staat zichzelf goed te vertegenwoordigen ten aanzien van de behartiging van haar belangen inzake haar gezondheid.

In april 2023 is klaagster in gedwongen kader via de WGBO geopereerd en aansluitend opgenomen in de Opnamekliniek voor somatische zorg en ouderenpsychiatrie te Zuidlaren voor wondherstel en zo mogelijk revalidatie.

Ook na deze opname bleef het lastig om een goed behandelcontact op te bouwen. Klaagster weigerde soms de depotmedicatie en ook de thuiszorg kwam niet van de grond. De zelfzorg was zeer schrijnend.

In het voorjaar van 2023 werd klaagster door verweerder 1 aangemeld bij de afdeling Voortgezette Klinische Behandeling (VKB). Het VKB is een verblijfsafdeling waar mensen verblijven met somatisch comorbiditeit en een lange voorgeschiedenis.

De casemanager noemt dat hij regelmatig geprobeerd heeft om contact met klaagster te krijgen, dat lukte soms wel maar soms ook niet. In de spaarzame contacten die tot stand kwamen is er gesproken over de opname, ook in aanwezigheid van de buurman van klaagster. Het antwoord van klaagster was meer een soort aanvaarding van het gegeven dat ze opgenomen zou gaan worden. Het was geen akkoord, maar ook geen afwijzing. Door het weinige contact was het moeilijk om de vrijwilligheid te toetsen, bevestigd verweerder 1.

Het is verweerder 1 wel duidelijk dat klaagster afwijzend stond tegen een opname en zij geeft aan dat er op 7 november 2023 een uitvoeringsbeslissing in het kader van verplichte zorg had moeten zijn, dat

is helaas niet gebeurd en daarvoor biedt ze haar welgemeende excuus aan. De motiveringen voor opname zijn echter niet anders dan die zij nu in het verweer heeft vermeld.

De casemanager wil benadrukken dat er sprake was van een zeer ernstige situatie, zowel door de onwenselijke situatie in de woning van klaagster als doordat klaagster zorg afhiel en daardoor bijna volledig afhankelijk was van haar oude buurman.

De casemanager kwam op 7 november 2023 samen met de verpleegkundige en in aanwezigheid van de politie bij de woning van klaagster waarop de buurman de deur opende.

De politie was vanuit veiligheidsoverwegingen aanwezig en zou indien noodzakelijk de deur kunnen openen wanneer ze geen toegang kregen. De buurman gaf aan dat klaagster niet wilde dat de casemanager binnen zou komen, noch de politie. Daarop zijn de ambulancebroeders de woning binnen gegaan en hebben klaagster op de brancard gezet.

Er is een jarenlang patroon van het afhouden van zorg, zowel psychiatrisch als somatisch wat uiteindelijk vergaande consequenties heeft gehad. Er is dus een hoog risico op recidief waardoor verweerder 1 zelfstandig wonen niet meer haalbaar acht. Het doel van de opname is het voorkomen van het opnieuw ontstaan van een situatie waarbij er ernstige somatische complicaties ontstaan met mogelijk zelfs levensgevaar tot gevolg.

Verweerder 2 wilde op 8 november 2023, de dag na aanvang van de opname, kennismaken met klaagster, maar zij keek hem alleen aan maar zei niets. Daarop is hij weer weggegaan. Verweerder 2 heeft nog in het dossier gecheckt of er ook modaliteiten in het kader van verplichte zorg waren aangezegd, dat was niet het geval, ook ambulante niet.

In de daaropvolgende dagen kwam hij klaagster geregeld tegen in het gebouw van. Op basis van de korte contacten die hij op momenten met klaagster had en de informatie van de verpleging heeft verweerder de indruk dat het eigenlijk wel goed ging met klaagster op de afdeling. Het was de verpleging gelukt om klaagster te motiveren om een douche te nemen en er was voor haar kleding gehaald bij de tweedehandswinkel op het terrein van Lentis in Zuidlaren. Verweerder 2 kreeg niet de indruk dat klaagster weg wilde van de afdeling.

Op het moment dat verweerder 2 via de ambtelijk secretaris van de klachtencommissie op 21 november 2023 vernam dat er een klacht was ingediend over het gedwongen verblijf in kliniek, heeft hij navraag gedaan bij de betrokken psycholoog van de afdeling. Ook zij was in de veronderstelling dat klaagster op vrijwillige basis op de afdeling verbleef. De psycholoog vermeldde dat zij vanuit de overdracht van de casemanager van Fact Oost had opgemaakt dat klaagster op de dag van opname vrijwillig in de psycholance was gestart. Op 22 november 2023 heeft verweerder 2 klaagster gesproken over het verblijf op de afdeling. Klaagster gaf aan dat het haar op zich wel beviel op de afdeling maar dat ze wel wat meer dag invulling zou willen hebben. Ze meldt dat ze in overleg is met haar advocaat over correspondentie die niet goed gegaan zou zijn. Op het moment dat verweerder benoemt dat er geen sprake is van verplichte zorg geeft klaagster ineens aan dat ze een mentor heeft. Ze wist niet dat dit niet met de Wvz te maken heeft en vraagt daarop aan verweerder 2 wat ze nu moet doen. Daarop benoemt verweerder 2 dat ze het dan maar gezellig moeten maken op de afdeling en er een goed verblijf van moeten maken. Dat beaamt klaagster. Verweerder 2 is er vanuit gegaan dat klaagster zijn advies om er het beste van te maken op de afdeling accepteerde. Ze heeft ook geen ontslagwens geuit en ageert verder niet tegen de opname. Op basis van deze uitkomsten is verweerder 2 van mening dat een opname in het kader van verplichte zorg op dit moment ook niet aan de orde is en kan klaagster tot aan de ontvangst van een sleutel van de afdelingsdeur gewoon naar buiten gelaten worden als ze daarom vraagt.

Op 29 november 2023 wordt verweerder 2 door de ambtelijk secretaris geïnformeerd dat de advocaat van klaagster heeft laten weten dat klaagster nog steeds tegen haar zin op de afdeling verblijft. Verweerder 2 heeft daarop klaagster bezocht en met haar gesproken over de opname. Ze geeft aan dat het haar vooral dwars zit dat ze nog geen sleutel heeft van de afdelingsdeur en telkens moet vragen om eruit gelaten te worden. Als ze naar buiten zou kunnen zou ze direct een taxi willen bellen en naar huis willen gaan. Verweerder 2 heeft daarop aangegeven dat hij van de ambulante behandelaars heeft begrepen dat terugkeer naar huis niet mogelijk is, maar dat hij niet meer exact uit zijn hoofd weet waarom dit was. Hij heeft afgesproken dat uit te gaan zoeken en het op zal schrijven na het lezen van de argumenten van de ambulante behandelaars.

Verweerder 2 besluit op basis van de informatie uit het dossier (waaronder de medische verklaring ten behoeve van de zorgmachtiging, de beschikking van de rechtbank ten aanzien van de zorgmachtiging en de rapportages van de verpleegkundige die het intakegesprek heeft gevoerd met klaagster) ook dat terugkeer naar huis niet mogelijk is op dat moment. Hij heeft de uitvoeringsbeslissing opgesteld

ten aanzien van de verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie en beperking bewegingsvrijheid. In een gesprek licht hij de beslissing mondeling toe aan klagster, deze geeft aan dat ze de medicatie wel vrijwillig inneemt, dientengevolge wordt deze modaliteit dan ook niet aangezegd.

Later in de middag heeft verweerder 2 alsnog telefonisch overleg met verweerder 1 over de redenen van opname. En de volgende dag reageert de casemanager van Fact via de mail. Uit die informatie maakt verweerder 2 op dat klagster zichzelf thuis ernstig verwaarloosde en terugkeer naar haar woning niet mogelijk is. Verweerder 2 licht ter zitting toe dat hij van mening is dat veel cliënten die op de VKB verblijven op de vraag wat ze zouden willen, zouden reageren met het antwoord dat ze graag een eigen huis met een tuintje zouden willen, maar ze weten dat dit niet kan. Dan wordt er toch het beste van gemaakt op de afdeling. Er zijn ook meerdere cliënten die een lopende zorgmachtiging hebben, maar waar geen gebruik wordt gemaakt van de modaliteiten en op termijn wordt dan geëvalueerd of de zorgmachtiging nog verlengd dient te worden.

De noodzaak voor een verplichte opname is gegeven door het ambulante team. Verweerder 2 betreurt het dat er een misverstand is ontstaan over de juridische status van de opname, hiervoor biedt hij zijn welgemeende excuses aan.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid:

Op grond van artikel 10:3 Wvvgz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvvgz.

De klachtencommissie kan de klachten op basis van het klachtenreglement van de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen.

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen beoordeelt de klacht op basis van de stukken die zijn opgenomen in het klachtdossier, waarvan partijen afschrift hebben ontvangen, de informatie uit het patiëntdossier van klagster en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht.

Vanuit de behandeling bij Fact Oost was duidelijk dat het behandelcontact moeizaam tot slecht verliep. De visie van klagster en de casemanager over de gang van zaken bij de woning van klagster op 7 november 2023 liggen uit elkaar. Dit is voor de commissie niet te toetsen. Wel is duidelijk dat verweerder 1 op de hoogte was dat de opname tegen de wil van klagster zou zijn, dit wordt versterkt door de verklaring van verweerder 1 dat er een uitvoeringsbeslissing had moeten liggen. Het verzet tegen de opname was al geruime tijd gaande, klagster had al meermaals contact gehad met de advocaat om haar bezwaren kracht bij te zetten en op zijn advies heeft zij meegewerkt aan de opname, vanuit het vertrouwen dat hij haar zou ondersteunen wanneer de opname zou worden ingezet. Procedureel is de opname in het kader van verplichte zorg niet goed verlopen. Wat ook maakt dat de overdracht naar de medewerkers van de VKB niet goed is verlopen.

Verweerder 2 wist niet anders dan dat er sprake was van een opname op vrijwillige basis. Door middel van de klachtbrief van de advocaat, dd. 16 november 2023, door de klachtencommissie ontvangen op maandag 20 november 2023, werd verweerder 2 op dinsdag 21 november 2023 gewaar dat klagster bezwaar had tegen de opname. Op dat moment heeft verweerder 2 gesproken met zowel klagster, die aangaf het wel naar haar zin te hebben, als medewerkers van de afdeling en op basis van die gesprekken zag hij op dat moment geen noodzaak tot inzetten van verplichte zorg. Er was geen sprake van zichtbaar verzet bij klagster.

Op 28 november 2023 werd door de advocaat aangegeven dat klagster bij hem had aangegeven dat zij tegen haar wil in de kliniek verbleef. Verweerder 2 heeft opnieuw onderzoek gedaan naar de vraag of er sprake was van verzet en toen hem duidelijk werd dat klagster zelf ook aangaf tegen haar wil in de kliniek te zijn, heeft verweerder 2 verplichte zorg aangezegd.

De start van de opname is formeel niet juist verlopen. Dat is na enige vertraging hersteld door verweerder 2 die op basis van zijn eigen onderzoek heeft geconcludeerd dat er sprake moest zijn van een opname in het kader van verplichte zorg en hij heeft dit door middel van de uitvoeringsbeslissing dd. 29 november 2023 in werking gezet.

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen concludeert dat het klachtonderdeel over de aanvang van de opname op 7 november 2023 **formeel geground** verklaard dient te worden. Verweerder 2 acht klagster op basis van zijn onderzoek op 29 november 2023 niet in staat om te komen tot een redelijke waardering van haar belangen terzake de opname in de kliniek voor

somatische zorg en ouderenpsychiatrie, afdeling VKB. Er is sprake van een groot risico op ernstig nadeel in de vorm van zorgmijding in combinatie met ernstige verwaarlozing met risico's voor de lichamelijke gezondheid. Andere alternatieven zijn op dit moment niet mogelijk, gezien de zorgbehoefte van klaagster. Klaagster heeft tijdens eerdere opnames gebruik gemaakt van de geboden zorg waardoor zowel haar somatische als haar psychische gesteldheid verbeterde, blijkt uit de informatie in het dossier.

De klachtencommissie constateert op basis van het voorgaande dat de verplichte zorg in de vorm van ophoging van opname in een accommodatie voldoet aan de criteria van subsidiariteit, proportionaliteit, veiligheid en doelmatigheid zoals gesteld in de Wvggz. De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart het klachtonderdeel over het voortduren van de opname sinds 7 november 2023 daarom **ongegrond**.

Schadevergoeding

De onderbouwing van de geleden schade heeft de advocaat op 5 januari 2024 ingediend. Gezien de verlate onderbouwing van de advocaat kan de commissie op dit moment geen oordeel geven over de schadevergoeding. Een oordeel op het verzoek tot schadevergoeding wordt aangehouden tot de Raad van Bestuur om een reactie is gevraagd en de commissie zich hierover een oordeel heeft kunnen vormen.

Vervolg

Bent u het niet eens met de beslissing van de klachtencommissie ten aanzien van de aan u verleende verplichte zorg? Dan kunt u, conform artikel 10:7 Wvggz, de zaak voorleggen aan de rechter. Hiervoor dient u (betrokkene, vertegenwoordiger, zorgaanbieder of nabestaande) een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank in te dienen. Houd er rekening mee dat dit moet binnen 6 weken nadat de beslissing aan de verzoeker is medegedeeld. De rechter zal dan zijn beslissing geven over de klacht.

Aldus gegeven te Zuidlaren op 21 december 2023, door de waarnemend voorzitter en de leden, in aanwezigheid van mevrouw E. Hoogendorp, ambtelijk secretaris.

ambtelijk secretaris klachtencommissie

Secretariaat:
Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 5 januari 2024.